

На основу члана 1. Основа за Кодекс о академском интегритету на високошколским установама у Републици Србији и одредаба Статута Факултета за спорт и туризам (број 42-1/2017 од 23.01.2017. године), Савет факултета је на седници одржаној дана 04.07.2017. године донео

КОДЕКС О АКАДЕМСКОМ ИНТЕГРИТЕТУ ФАКУЛТЕТА ЗА СПОРТ И ТУРИЗАМ У НОВОМ САДУ

Члан 1.

Факултет за спорт и туризам (у даљем тексту: Факултет) доноси Кодекс о академском интегритету (у даљем тексту: *Кодекс*) у циљу очувања достојанства професије, унапређивања моралних вредности, заштите вредности знања и подизања свести о одговорности свих чланова академске заједнице.

Члан 2.

Кодекс се примењује у професионалном и јавном деловању свих чланова академске заједнице: наставног и научног особља, студената, ваннаставног особља, као и лица која нису чланови академске заједнице, а учествују у раду факултета.

Члан 3.

Органи факултета дужни су, у оквиру својих надлежности, да се старају о остваривању и унапређењу етичких стандарда на установи, у складу са Кодексом и да обезбеде услове неопходне за упознавање чланова академске заједнице са свим прописима који се тичу њихових права и обавеза.

Члан 4.

Академска честитост члана академске заједнице заснива се на самосталности у академском и научном раду, односно спровођењу оригиналних научних истраживања, представљању властитих резултата, уз способност реалног сагледавања себе сâмог, властитог знања и тих резултата, као и на строгом поштовању ауторских права других.

Члан 5.

Чланови академске заједнице дужни су:

- да чувају интегритет система високог образовања и сâмог факултета и да раде савесно, марљиво, одговорно и посвећено, према свом најбољем знању;
- да негују односе сарадње који су засновани на међусобном уважавању, поштовању и разумевању, водећи рачуна о интересима академске заједнице као целине;
- да своје обавезе према студентима, колегама и запосленима на факултету, као и колегама у другим установама извршавају одговорно, савесно и професионално, држећи се начела објективности, непристрасности и међусобног уважавања.

Члан 6.

Недозвољен је сваки облик дискриминације на факултету. Стручност, способност и професионалне заслуге, као и резултати у обављању одређене врсте делатности,

послова и задатака, једини су релевантни критеријуми вредновања и напредовања чланова академске заједнице.

Забрањена је свака врста узнемиривања међу члановима академске заједнице, а посебно када се темељи на злоупотреби положаја институционалне или хијерархијске надређености.

Члан 7.

Факултет је дужан да у току трајања студија, а посебно на почетку прве године свих нивоа студија које организује, упозна студенте са правилима академске заједнице, правилима за навођење идеја и радова других аутора, односно правилима цитирања и препричавања.

Члан 8.

Наставници су дужни да:

- поштују образовне циљеве, стратегије и стандарде факултета;
- обезбеде репрезентативност, релевантност, тачност, и прецизност садржаја предмета и примерену позицију предмета унутар студијског програма;
- теже постизању и преношењу квалитетних научних сазнања из своје научне области и предмета који се изводе на студијама;
- понуде свим студентима начелно исте могућности за стицање знања;
- вреднују рад студената отворено, праведно, објективно и благовремено;
- обезбеде транспарентност и јавност испита и објективност оцењивања.

Члан 9.

Члановима академске заједнице није дозвољено да користе, подстичу, помажу или толеришу употребу недозвољених средстава за испуњавање предиспитних обавеза и полагање испита.

Члановима академске заједнице није дозвољено да приступање испитима условљавају захтевима који нису садржани у елементима студијског програма, а посебно да намећу услове који њима доносе приватну материјалну и другу корист.

Члан 10.

Чланови академске заједнице гарантују изворност радова које објављују, као и тачност у приказивању и навођењу информација о пореклу идеја и навода којима су се у раду користили.

Члан 11.

У научноистраживачком и стручном раду није дозвољено:

- плагирање;
- лажно ауторство;
- измишљање и кривотворење резултата и
- аутоплагирање.

Ове забране се односе на све писане радове наставног и научног особља и студената

(семинарски рад, дипломски рад, мастер рад, докторска дисертација, рад у часопису, уџбеник, монографија, поглавља у зборницима и сл.).

Одговорност за кршење ових забрана сnose и припадници академске заједнице у случају несавесног и неодговорног приказивања, односно занемаривања чињеница у извештајима о наставном и научноистраживачком раду (у рефератима за оцену докторске дисертације, избор у звање наставника или сарадника и сл.). Посебну одговорност има ментор при изради докторске дисертације, односно наставник који води студента код израде других облика писаних радова.

Члан 12.

Плагирање је представљање туђих идеја или туђег рада, у целини или деловима, без навођења изворног ауторства или изворника, односно противзаконито присвајање туђих интелектуалних творевина и научних резултата и њихово приказивање као својих, а нарочито:

– дословно преузимање, као и копирање из електронских, штампаних или рукописних извора текста другог аутора, односно текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица – са српског или страног језика, у деловима (без обзира на обим) или у целости – без навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања преузетог дела;

– препричавање или сажимање текста другог аутора, као и текста урађеног од стране професионалне агенције или другог лица за потребе аутора или трећих лица, из електронских, штампаних или рукописних извора, са српског или страног језика, у деловима (без обзира на обим) или у целости, без одговарајућег навођења имена аутора и извора из којег је текст преузет, као и без јасног обележавања препричаног дела. Успутно навођење изворног аутора није довољно: аутор је дужан да обезбеди да се не створи погрешан утисак да су парафразирани реченице његова идеја;

– непрецизно цитирање, које не следи правила цитирања прихваћена у датој научној, односно стручној области;

– представљање идеја других аутора као својих, без одговарајућег навођења имена аутора, односно извора из кога је текст преузет.

Члан 13.

Лажно ауторство је навођење као аутора лица које није учествовало у изради рада. Чланови академске заједнице дужни су да као ауторе наводе све и само оне учеснике у процесу настајања научног, односно стручног рада који су интелектуално допринели раду.

Члан 14.

Измишљање и кривотворење резултата је деловање којим се манипулише предметом, опремом или процесом истраживања, са циљем да резултати научног истраживања буду намерно подешени или тенденциозно протумачени. Посебан облик измишљања и кривотворења резултата је несавесно и неодговорно приказивање чињеница у извештајима о наставном и научноистраживачком раду.

Члан 15.

Аутоплагирање је поновно објављивање, у деловима или у целости, свог раније објављеног или за другу сврху искоришћеног рада као новог и оригиналног, а да није изричито наведено да је у питању већ објављен или за другу сврху искоришћен рад .

Члан 16.

Чланови академске заједнице не смеју да траже нити да примају, за себе или за друга лица, поклоне или услуге, уколико постоји оправдана претпоставка да ће тиме бити извршен утицај на њихову објективност или испуњавање професионалних обавеза.

Члан 17.

Чланови академске заједнице су дужни да утичу на сузбијање сваког покушаја корупције на факултету и да пријаве сваки такав случај, у складу са законом.

Члан 18.

Неосновано пријављивање за плагијат, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата, аутоплагирање, нетачност препорука или корупцију представља понашање којим се крши Кодекс.

Члан 19.

Чланови академске заједнице дужни су да своје професионалне обавезе и академске дужности обављају у складу са законом и непристрасно. Они не смеју да користе свој положај за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице, нити да делују против интереса високог образовања у целини.

Члан 20.

Чланови академске заједнице не могу обављати ниједан ван-академски посао или делатност који су у супротности са њиховим професионалним обавезама на факултету или утичу на њихов интегритет и објективност у вршењу академских дужности.

Члан 21.

Чланови академске заједнице дужни су да избегавају сукоб интереса.

Сукоб интереса је ситуација у којој приватни интерес члана академске заједнице или приватни интерес са њим повезаног лица утиче или може да утиче на законито и непристрасно обављање професионалних обавеза (доношење професионалних одлука или предузимање професионалних радњи) и академских дужности од стране члана академске заједнице.

Приватни интерес је било каква корист или погодност за члана академске заједнице или са њим повезаног лица.

Чланови академске заједнице не смеју радњама и активностима које проистичу из обављања њихових професионалних обавеза и академских дужности са собом повезана лица стављати у повлашћен положај у односу на друга лица.

Члан 22.

Поступак утврђивања неакадемског понашања према овом Кодексу примењује се на плагирање, лажно ауторство, измишљање и кривотворење резултата и аутоплагирање.

Мере изречене за неакадемско понашање не ослобађају учиниоца евентуалне одговорности по законским прописима о заштити ауторских права и права интелектуалне својине, као и по другим основима.

Члан 23.

У поступку утврђивања неакадемског понашања учествују:

- Етичка комисија коју именује Савет факултета и састоји се од 3 члана. Чланови Етичке комисије бирају се из реда наставника;
- Наставно-научно веће факултета;
- Стручна комисија, коју на предлог Етичке комисије, образује Наставно-научно веће факултета ради утврђивања чињеничног стања и давања предлога за даље поступање;
- Декан факултета, који је дужан да се стара о спровођењу поступка утврђивања неакадемског понашања у роковима предвиђеним овим Кодексом;
- Етичка комисија Универзитета као другостепени орган

Сви учесници у поступку утврђивања неакадемског понашања дужни су да поштују етичке стандарде предвиђене Кодексом а у случају повреде тих стандарда подлежу мерама прописаним за повреду Кодекса.

Члан 24.

Захтев за утврђивање неакадемског понашања (у даљем тексту: *захтев*) могу поднети:

- запослени на факултету
- студенти
- друга физичка лица (у даљем тексту: *акузатори*),
- као и органи и тела високошколских установа и научноистраживачких организација када постоји основана сумња да је рад другог лица настао као резултат неког од облика неакадемског понашања.

Захтев мора бити образложен и мора да садржи доказе који указују на неакадемско понашање.

Захтев мора да садржи личне податке и потпис подносиоца захтева, с тим да су ти подаци поверљиви, уколико подносилац то затражи.

Захтев се подноси Етичкој комисији факултета у ком је лице против кога се подноси захтев запослено или је било запослено, завршило студије, односно одбранило рад.

Члан 25.

Када је захтев уредан и садржи све потребне елементе, Етичка комисија факултета у року од осам дана од дана његовог пријема доставља захтев лицу против кога је поступак покренут, ради писаног изјашњења у року од наредних 15 дана. Достављање

је могуће и путем електронске поште.

Уколико Етичка комисија закључи да лице против кога је поступак покренут избегава да прими захтев, односно да се о њему изјасни, донеће, у року не краћем од 25 и не дужем од 30 дана од дана када јој је захтев достављен, закључак да постоји основана сумња на постојање неакадемског понашања.

Члан 26.

У случају да је сумња на постојање неакадемског понашања неоснована, захтев се одбија. Етичка комисија у процесу одбијања је дужна да размотри да ли одбијена пријава садржи елементе лажне, односно шиканирајуће пријаве и ако процени да за то постоји сумња, може да покрене поступак утврђивања одговорности подносиоца захтева.

Члан 27.

У случају да постоји основана сумња о постојању неакадемског понашања, Етичка комисија у року од 8 дана од дана пријема писаног изјашњења, односно од доношења закључка у случају недостављања изјашњења, доставља захтев Наставно-научном већу факултета да образује Стручну комисију.

Члан 28.

Стручну комисију чине:

- два члана из одговарајуће или блиске научне области, које именује Наставно-научно веће факултета;
- један члан кога именује Универзитет, а који није запослен на факултету

На првој наредној седници, Наставно-научно веће факултета је дужно да констатује образовање стручне комисије, да именује два њена члана и да упути захтев надлежном органу Универзитета да именује једног члана Стручне комисије.

Надлежни орган Универзитета је дужан да именује једног члана Стручне комисије у року од 30 дана од дана пријема захтева факултета, о чему обавештава декана факултета.

Два дана након што је декан факултета обавештен о именовању екстерног члана сматра се даном образовањем Стручне комисије.

Декан факултета доноси решење о образовању и саставу Стручне комисије и доставља га њеним члановима.

У саставу Стручне комисије не могу да буду наставници или истраживачи који су претходно написали позитивну рецензију рада, ментор и чланови комисије за оцену и комисије за одбрану, потписници званичних извештаја, као ни акузатор.

Члан 29.

Стручна комисија може вршити процену оригиналности непосредним упоређивањем или узимајући у обзир резултате софтверске анализе, уколико оцени да је то потребно, као и друге методе и стандарде, сходно специфичности научне области (увид у

истраживачку документaciju, као и увид у прикупљену, односно коришћену грађу и сл.).

Стручна комисија може да затражи мишљење и од ментора, чланова комисије за оцену и комисије за одбрану, рецензента, Наставно-научног већа факултета и других стручних лица и тела.

Члан 30.

Стручна комисија у року од 60 дана од дана свог образовања доставља Етичкој комисији образложено стручно мишљење.

Стручна комисија може, у току свога рада, да декану факултета упуту образложени предлог да суспендује лице против кога је поступак покренут до окончања тог поступка.

Члан 31.

Етичка комисија у року од 15 дана од дана достављања мишљења Стручне комисије саставља Извештај са мишљењем и доставља га декану факултета.

Етичка комисија може да декану факултета упуту образложени предлог да суспендује лице против кога је поступак покренут до окончања тог поступка.

Члан 32.

Уколико утврди постојање неакадемског понашања, Етичка комисија може у оквиру Извештаја предложити и да мере за повреду Кодекса буду изречене ментору, рецензентима и члановима комисија за писање извештаја о наставном и научноистраживачком раду.

Уколико Етичка комисија утврди да није било повреде академског интегритета и да се пријава претежно заснива на неистинитим наводима, односно да садржи шиканирајуће елементе, покренуће поступак утврђивања одговорности акузатора.

Члан 33.

Извештај Етичке комисије декан одмах доставља Наставно-научном већу факултета, ради одлучивања.

Наставно-научно веће већином гласова присутних чланова доноси одлуку по извештају Етичке комисије на првој наредној седници.

На основу одлуке Наставно-научног већа којом је утврђено неакадемско понашање, декан факултета у року од 15 дана изриче меру за повреду Кодекса.

Изрицање мера представља израз неслагања академске заједнице са недопуштеним понашањем из Кодекса, као друштвено неприхватљивим поступањем.

Не представљају повреду академског интегритета радње проистекле из грешке иза које стоје часне намере, а која је довела до занемарљивог обима плагијата, односно аутоплагијата. Постојање грешке иза које стоје часне намере и занемарљивог обима

плагијата, односно аутоплагијата мора бити образложено у извештају етичке комисије.

Члан 34.

За повреду Кодекса изричу се:

- мере за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања;
- мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања.

Члан 35.

Мере за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања су:

- оглашавање дипломе о стеченом научном називу доктора наука ништавом у случају коначне одлуке којом је утврђено да докторска дисертација није резултат оригиналног научног рада. Даном оглашавања ништавости дипломе о стеченом научном називу доктора наука, лицу чија је диплома оглашена ништавом престају права и обавезе проистекле по основу стицања дипломе која је поништена. Сходан поступак примењује се и у односу на магистарску тезу, мастер рад или дипломски рад;
- одузимање наставничког, односно сарадничког звања у случају ако се сазнају нове чињенице, односно појаве докази из којих произлази да у тренутку избора у звање кандидат није испуњавао услове прописане законом, односно ако се утврди да радови на основу којих је кандидат изабран у звање представљају резултат неакадемског понашања.

Поступак одузимања звања покреће декан факултета, а спроводи се на начин који је предвиђен за стицање звања.

Коначна одлука о мери за утврђено неакадемско понашање у виду плагирања, лажног ауторства, измишљања и кривотворења резултата и аутоплагирања објављује се на седници Наставно-научног већа факултета, Савета факултета, Сената Универзитета, као и на интернет страницама факултета и универзитета.

Члан 36.

Мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања су:

- опомена;
- јавна опомена;
- јавна осуда.

Облик мере за утврђене мање повреде или немаран однос према обавези коректног академског понашања одређује се у зависности од тежине учињене повреде, штете која је нанета угледу факултета активности које је учинилац предложио да ће предузети у сврху отклањања последица повреда Кодекса и процене да ће изречена мера довољно утицати на њега да више не врши повреде Кодекса. О облику мере за повреду Кодекса у виду мање повреде или немарног односа према обавези коректног академског

понашања одлучује Наставно-научно веће факултета. Одлука мора садржати образложење због чега се одређено понашање сматра мањом повредом или немарним односо.

Опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса у виду писаног упозорења без објављивања и уноси се у евиденцију о изреченим мерама упозорења, али не чини саставни део досијеа наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна опомена се изриче учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници Наставно-научног већа и Савета факултета и уноси се у досије наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна осуда изриче се учиниоцу повреде Кодекса, објављује се на седници Наставно-научног већа и Савета факултета и Сената универзитета, као и на интернет страницама факултета и универзитета, а уноси се у досије наставника, сарадника, истраживача, студента или запосленог.

Јавна опомена и јавна осуда објављују се одмах по коначности одлуке којом су изречене.

Члан 37.

Лице против којег је изречена мера и подносилац захтева могу у року од 15 дана од дана пријема одлуке поднети жалбу Етичкој комисији Универзитета као другостепеном органу за професионалну етику.

У року од 60 дана од дана пријема жалбе, Етичка комисија Универзитета доноси одлуку којом потврђује или преиначује првостепену одлуку, или је поништава и враћа на поновно одлучивање.

Одлука другостепеног органа је коначна.

Члан 38.

У случају појављивања нових чињеница које су од значаја за доношење одлуке, а које нису биле познате док је вођен поступак утврђивања неакадемског понашања, Етичка комисија може, по подношењу образложеног захтева или на сопствену иницијативу, покренути обнову тога поступка.

Члан 39.

Одредбе овог Кодекса ступају на снагу осмог дана од дана објављивања на огласној табли факултета.

Председник Савета

Проф. др Златко Ахметовић